

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/170/2022
Identifikačné číslo spisu:	5319201554
Dátum vydania rozhodnutia:	26.04.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:5319201554.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne S. H., narodenej XX. Q. XXXX, Č. - W. E.H., Q. XX, zastúpenej Advokátska kancelária VARMUS s. r. o., Čadca, Palárikova 83, IČO: 36 863 203, proti žalovanému Z. H., narodenému XX. Z. XXXX, Č.M. - W. E., Q. XX, zastúpenému advokátom JUDr. Antonom Kupšom, Čadca, Moyzesova 34, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 4C/44/2019, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 17. februára 2022 sp. zn. 9Co/112/2021, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyni priznáva náhradu trov dovolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Čadca (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom zo 17. júna 2021 č. k. 4C/44/2019 - 209 I. vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného, ktoré vzniklo uzavretím manželstva 29. januára 2005 a zaniklo právoplatnosťou rozvodu manželstva 22. februára 2019 na základe rozsudku Okresného súdu Čadca zo 17. januára 2019 č.k. 5P/74/2018-60, pričom do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán byt číslo XX na 4. poschodí obytného domu číslo XXX, vchod „C“, na parcele CKN XXXX, LV č. XXXX, katastrálne územie Č.M. a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach domu a pozemku 6339/438410 v hodnote 60 000 eur, hnutelné veci v hodnote 2 580 eur a stal sa preberateľom splátkového úveru č. XXXXXXXXXXXX so zostatkom 7 060,12 eur a splátkového úveru č. XXXXXXXXXXXX so zostatkom 9 094 eur; do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal hnutelné veci v hodnote 1 617 eur, a stala sa preberateľkou spotrebného úveru č. XXXXXXXXXXXX so zostatkom 2 622 eur; II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom vyporiadania ich bezpodielového spoluvlastníctva sumu 15 616 eur do 2 mesiacov od právoplatnosti rozsudku; III. žalobkyni a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť Slovenskej republike titulom súdneho poplatku za vyporiadanie ich bezpodielového spoluvlastníctva, každému z nich sumu 1 045 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; IV. žalobkyni uložil povinnosť vyplatiť žalovanému sumu 5 477 eur v lehote do 2 mesiacov od právoplatnosti rozsudku v rámci širšieho vyporiadania ich bezpodielového spoluvlastníctva titulom

osobného vlastníctva žalovaného vloženého do bezpodielového spoluvlastníctva manželov; V. žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie s poukazom na § 143, § 149, § 150 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) vychádzal zo skutočnosti, že návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) bol podaný v zákonnej 3 ročnej lehote a pri jeho vyporiadaní vychádzal z princípu, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Skonštatoval, že strany konania súhlasili s nespornosťou všetkých položiek nehnuteľnosti, bytu, všetkých hnutelných vecí, záväzku žalobkyne vyplatiť žalovanému do osobného vlastníctva 5 477 eur. Za nesporný považovali aj spôsob prikázania vecí s tým, že žalobkyňa žiadala 2 pôžičky prikázať žalovanému a 1 pôžičku sebe. Samotný výpočet vyrovnacieho podielu pri vyporiadaní BSM prvoinštančný súd odôvodnil tým, že všetky aktíva BSM predstavujú sumu 64 197 eur a všetky pasíva BSM predstavujú sumu 18 776,12 eur. Nad rámec aktív a pasív vyplývajúcich z BSM bola zaviazaná zaplatiť žalobkyňa žalovanému sumu 5 477 eur, ktorú z osobného vlastníctva žalovaný vynaložil na majetok BSM. Keď súd od všetkých aktív BSM 64 197 eur odpočítal všetky pasíva BSM 18 776,12 eur, dospel k sume 45 420 eur a po vydelení dvoma k sume 22 710,44 eur. Každá zo strán konania teda mala získať majetok v hodnote aktív 22 710,44 eur. V skutočnosti žalobkyňa dostala aktíva v hodnote 1 617 eur, a preto jej žalovaný mal vyplatiť 21 093,44 eur (22 710,44 eur mínus 1 617 eur) titulom vyporiadania BSM a po odpočítaní 5 477 eur sumu 15 616 eur. Uloženie povinnosti stranám konania zaplatiť súdny poplatok za vyporiadanie BSM súd prvej inštancie odôvodnil tým, že obidvaja bývalí manželia ako strany konania boli povinní okrem súdneho poplatku za žalobu, ktorú zaplatila žalobkyňa, zaplatiť aj súdny poplatok za vyporiadanie BSM vo výške 3 % z predmetu BSM, čo predstavuje u každej zo strán konania 1 045 eur. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) z dôvodu, že pomer delby majetku BSM podľa § 150 OZ bol 1 a 1, a teda nemožno konštatovať, že na strane jedného z manželov bol úspech a na strane druhého manžela bol neúspech.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom zo 17. februára 2022 sp. zn. 9Co/112/2021 I. nepripustil späťvzatie žaloby; II. rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku IV. zrušil; III. v ostatných výrokoch rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil s tým, že žalovanému uložil povinnosť vyplatiť žalobkyňu sumu 18 238,44 eur v lehote 2 mesiacov od právoplatnosti rozsudku; IV. priznal žalobkyňu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že v podanom odvolaní žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd zmenil spôsob vyporiadania vecí, a to tak, že by byt prikázal do jej výlučného vlastníctva s povinnosťou vyplatiť žalovaného. Odôvodňovala to pasivitou žalovaného a obavou, že sumu uvedenú ako výplatu z masy BSM nebude schopný vyplatiť. Namietala tiež nesprávnosť výpočtu výplaty pre žalobkyňu, keď súd prvej inštancie mal dvakrát nesprávne odrátať sumu 5 477 eur, a preto alternatívne žiadala, aby súd výrok II. rozsudku zmenil tak, že uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňu sumu 21 093 eur v lehote dvoch mesiacov. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu sa v celom rozsahu stotožnil s rozsudkom prvoinštančného súdu. Odvolací súd skonštatoval, že prvoinštančný súd vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie vecí, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s § 195 CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a na ktoré v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukázal. K žiadosti žalobkyne o zmenu spôsobu vyporiadania (prikázať do výlučného vlastníctva žalobkyne byt a hnutelné veci s tým, že vyplatiť žalovaného) uviedol, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie, pričom zistil, že v byte naďalej býva žalovaný, žalobkyňa sa aj s deťmi z bytu odsťahovala. Pri vyplatení z hodnoty bytu a hnutelných vecí ani jeden z účastníkov nemal finančnú hotovosť a deklarovali len možnosť získať finančné prostriedky pôžičkou alebo úverom. Keďže na užívanie bytu bol viac odkázaný bývalý manžel žalobkyne, odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým byt bol prikázaný do výlučného vlastníctva žalovaného, je správne. Zrušenie rozsudku a zmenu výšky vyrovnacieho podielu pri vyporiadaní BSM odvolací súd zdôvodnil nesprávnym matematickým výpočtom vyrovnávajúceho podielu, v čom videl aj dôvodnú námietku žalobkyne. Vychádzajúc z tej istej masy BSM aktív a pasív dospel k záveru, že aktíva spolu predstavovali sumu 64 197 eur a pasíva spolu sumu 18 776,12 eur. Žalobkyňa mala aktíva v sume 1 617 eur, pasíva v sume 2 622 eur. Bola teda mínus 1 005 eur. Žalovaný mal aktíva v hodnote 62 580 eur, pasíva 16 154,12 eur. Bol teda plus 46 425,88 eur. Čistá hodnota BSM predstavovala sumu 45 420,88 eur po vydelení dvoma podiel každého z bývalých manželov bol 22

710,44 eur. Žalobkyňa tak mala mať 22 710,44 eur, v skutočnosti mala mínus 1 005 eur. Spolu by mala teda dostať 23 715,44 eur (aby reálne mala sumu 22 710,44 eur). Žalovaný mal mať podiel vo výške 22 710,44 eur, v skutočnosti mal podiel vo výške 46 425,88 eur. Mal teda viac o 23 715,44 eur (o túto sumu potom musí žalobkyňa dostať viac, aby sa vyrovnal jej podiel). Odvolací súd zohľadnil aj sumu 5 477 eur, ktorú súd prvej inštancie stanovil ako výšku osobného majetku žalovaného vloženú do spoločného majetku, a teda túto by mal dostať späť. Zo sumy 23 715,44 eur, ktorú by mala dostať vyplatenú na vyrovnanie podielu žalobkyňa, odpočítal jej záväzok vyplatiť žalovanému sumu 5 477 eur a potom výsledná suma predstavovala 18 238,44 eur a na túto sumu zaviazal súd žalovaného s povinnosťou ju vyplatiť žalobkyni v lehote dvoch mesiacov. Ostatné výroky, ktorými súd rozdelil účastníkom hnutelné veci, ako aj povinnosti vyplývajúce z úverov potvrdil tak, ako o nich rozhodol súd prvej inštancie. Správny bol aj výrok o súdnom poplatku, keďže suma BSM sa nemenila. Súčasťou potvrdených výrokov bol aj výrok o trovách konania s tým, že pri vyporiadaní BSM nemožno konštatovať, že by jeden z bývalých manželov mal vo veci úspech, nakoľko vyporiadanie BSM bolo v záujme obidvoch. Súd nevyhovel späťvzatiu žaloby zo strany žalobkyne z dôvodu, že žalovaný so späťvzatím nesúhlasil a ako vážne dôvody pre takýto postup uviedol uplynutie trojročnej lehoty od zániku BSM, v ktorej by mohol vyporiadať BSM v prípade, že by došlo k späťvzatiu, ako aj z dôvodu, že nemienil zotrvať so žalobkyňou v podielovom spoluvlastníctve. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni, ktorá bola úspešná v odvolacom konaní (rozsah plnenia bol upravený v jej prospech), priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie z dôvodu podľa § 420 písm. f/ CSP. Odôvodnil ho tým, že podľa jeho názoru pri výpočte, ktorý v odvolacom konaní vykonal odvolací súd došlo k matematickej chybe, na základe ktorej je výška podielu pre žalobkyňu neprímerane vysoká. Poukázal, že ak od sumy 22 710,44 eur (ktorá predstavuje polovicu čistej hodnoty podielu) odčítame sumu 5 477 eur (ktorú mala žalobkyňa zaplatiť žalovanému) a mínus 1 617 eur, ktoré dostala žalobkyňa, tak výsledná suma, ktorú by mal žalovaný vyplatiť žalobkyni je suma 15 616,44 eur. Považoval preto závery súdu prvého stupňa, týkajúce sa matematického výpočtu, ktorý mal stanoviť výplatu žalobkyne za správne. Taktiež namietal, že odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania žalobkyni v rozsahu 100 %. Bol toho názoru, že v rámci odvolacieho konania nebola úspešná na 100 % ani jedna strana konania, a preto žalobkyni tento nárok nemal byť priznaný. Z týchto dôvodov navrhol napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k dovolaniu poukázala, že žalovaný dovolanie neodôvodňuje skutočnosťami uvedenými v § 420 CSP, ale skutkovými okolnosťami, z ktorých dôvodov dovolanie nie je prípustné. Podľa jej názoru odvolací súd vo svojom rozhodnutí podrobne uviedol, z akého dôvodu zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie ohľadom výplaty žalobkyne a toto rozhodnutie aj skutkovo odôvodnil. Navrhla preto dovolanie odmietnuť a nahradiť žalobkyni trovy dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne

konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

10. V preskúmvanej veci žalovaný v podanom dovolaní uplatnil dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ CSP, pričom posudzujúce dovolanie podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP), uvedený dôvod žalovaný videl v nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu.

11. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

12. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018, bod 26., 5Cdo/57/2019, bod 9., 10.) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

13. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil chyby vymenovanej v tomto ustanovení, ale rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

14. Dovolací súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia, správnosť právnych záverov, ku ktorým súdy dospeli, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

15. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP. V odôvodnení svojich rozhodnutí súdy oboch nižších inštancií popísali obsah podstatných skutkových tvrdení strán a dôkazov vykonaných v konaní, uviedli, z ktorých dôkazov vychádzali a ako ich vyhodnotili, zároveň citovali ustanovenia, ktoré aplikovali a z ktorých vyvodili svoje právne závery. Odôvodnenie odvolacieho súdu sa vyporadúva so všetkými podstatnými rozhodujúcimi skutočnosťami. Jeho myšlienkový postup je v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky rozhodujúce skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Nesprávny považoval len matematický výpočet vyrovnacieho podielu pri vyporiadaní BSM, s ktorým sa odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne zaoberal (viď bod 2. tohto uznesenia dovolacieho súdu). Pokiaľ žalovaný uvádza v dovolaní vo svojom výpočte vyrovnacieho podielu, že od sumy 22 710,44 eur (ktorá predstavuje polovicu čistej hodnoty podielu) treba odpočítať sumu 5 477 eur (ktorú mala žalobkyňa zaplatiť žalovanému) ako aj sumu 1 617 eur, ktorú dostala žalobkyňa (ako aktíva) a teda výsledná suma, ktorú by mal žalovaný vyplatiť žalobkyni je suma 15 616,44 eur, tak treba uviesť, že žalovaný opomenul pri svojom výpočte zobrať do úvahy aj pasíva žalobkyne, ktoré žalobkyňa prebrala v hodnote 2 622 eur. Rovnako tak tieto pasíva žalobkyne nezapočítal pri svojom výpočte súd prvej inštancie, a aj preto jeho výpočet nebol správny. Ak by teda žalovaný (rovnako aj súd prvej inštancie) tieto pasíva zarátal (15 616,44 eur plus 2 622 eur) dospel by k hodnote 18 238,44 eur, teda k sume vyrovnacieho podielu, ktorú správne vypočítal odvolací súd. Odvolací súd dostačujúco odôvodnil aj výrok o trovách odvolacieho konania, keď uviedol, že rozsah plnenia bol upravený v prospech žalobkyne, a preto jej priznal nárok na ich náhradu v celom rozsahu. Nie je možné prijať názor žalovaného, že v odvolacom konaní nebola úspešná na 100 % ani jedna strana konania, pretože žalobkyňa v podanom odvolaní alternatívne žiadala upraviť výšku vyrovnacieho podielu v jej prospech, a v tomto jej bolo vyhovené, teda bola úspešná. O nároku na náhradu trov konania rozhoduje súd aj bez návrhu podľa § 262 ods. 1 CSP (ktorý sa podľa § 396 ods. 1 CSP použije aj na odvolacie konanie), a preto aj námietku dovolateľa, že žalobkyňa pri podaní odvolania ani nežiadala priznať náhradu trov, vyhodnotil dovolací súd ako nedôvodnú. Na základe uvedeného možno konštatovať, že súdy pri hodnotení skutkových zistení a skutkových záverov neopomenuli vziať do úvahy žiadnu z namietaných skutočností, či skutočností, ktoré v konaní vyšli najavo, z uvedeného je zrejmé, ako a z akých dôvodov odvolací súd rozhodol a podľa názoru dovolacieho súdu má odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu (ktoré treba v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie chápať ako jeden vecný celok) všetky náležitosti v zmysle § 393 CSP. Za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že žalovaný sa s rozhodnutím odvolacieho súdu nestotožňuje a že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa jeho predstáv. Samotná skutočnosť, že dovolateľ so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutí súdov nižších inštancií nesúhlasí a nestotožňuje sa s nimi, nemôže sama osebe viesť k založeniu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

16. Dovolací súd zdôrazňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

17. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že žalovaný neopodstatnene namieta, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil uskutočňovať jeho patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Prípustnosť jeho dovolania z tohto ustanovenia preto nevyplýva.

18. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovaného odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

19. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a zásadou úspechu žalobkyne v dovolacom konaní, ktorej priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému v plnom rozsahu (§ 255 ods. 1 CSP). O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.